Dosar nr. 4-521/2026 (4-26025258-12-4-02032026)

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

06 noiembrie 2026 mun. Chișinău

Judecătoria Chişinău, sediul Buiucani
În componență:
Preşedintele şedinţei, judecător Renata Popescu-Balta
Grefier Mihai Gamarț
În lipsa
executorului judecătoresc Vladimir Bezede
persoanei în privința căreia
a fost pornit procesul contravențional Preașca Mihail

examinând în ședință de judecată publică, cauza contravențională privind învinuirea Preașca Mihail Ion, născut la *****, IDNP *****, învinuit de comiterea contravenției prevăzute de art. 318 alin. (1) Cod contravențional, instanța de judecată –

c o n s t a t ă :

La data de 02.03.2026 executorul judecătoresc Vladimir Bezede a înaintat în instanța de judecată demersul privind examinarea procesului-verbal nr. 009-106r/26 din 02.02.2026 cu privire la contravenție și sancționarea cet. Preașca Mihail, cu domiciliul în ***** str. *****, pentru neexecutarea intenționată sau eschivarea de la executare a hotărârii judecătorești, adică pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 318 alin.(1) Cod Contravențional-*neexecutarea intenționată sau eschivarea de la executare a hotărîrii instanței de judecată.*

Conform procesului-verbal cu privire la contravenție nr. 009-106r/26 din 02.02.2026, Preașca Mihail, se învinuiește pentru neexecutarea documentului executoriu nr. doc.executoriu nr. 2- 15276/24 din 31 martie 2025 emis de Judecatoria Chișinau (sediul Centru) privind încasarea de la Mihail Preașca în beneficiul Ingăi Lujan cheltuielile de judecată suportate cu titlu de asistență juridică în sumă de: 6000 (șase mii) lei.

În susținerea demersului a indicat prin încheierea nr. 009-131/25 din 12.11.2025 a fost intentată procedura de executare privind încasarca de la debitorul Preașca Mihail Ion în beneficiul creditorului Ingăi Lujan cheltuielile de judecată suportate cu titlu de asistență juridică în sumă de: 6000 (șase mii) lei.

Încheierea de intentare împreună cu propunerea de executare a fost expediată debitorului în condițiile art. 67 Cod de executare, la adresa unde deține viza de reședință și adresa indicată în documentul executoriu, inclusiv a fost remisă și prin intermediul aplicației mobile WhatsApp și la poșta electronica comunicată de debitor la data de 13.11.2025 fapt confirmat din materialele dosarului.

Debitorul prin telefonogramă a comunicat că nu se va prezenta la concilierea stabilită și că nu va executa documentul executoriu. Refuză să comunice adresa de domiciliu și adresa privind expedierea corespondenței cât și să declare în scris, pe propria răspundere,

executorului judecătoresc, la solicitarea acestuia, toate veniturile, drepturile de creanță deținute și bunurile sale, inclusiv cele care se află în proprietate comună pe cote-părți, în devălmășie sau care sunt gajate, precum și locul aflării lor.

La data de 14.11.2025, ora 11[41], prin intermediul aplicației mobile WhatsApp de la debitorul Preașca Mihail a remis un mesaj vocal cu următorul conținut:

„Ребята, eu vă mulțumesc că faceți lucrul și am făcut cunoștință cu actele. dat uitați-vă, eu nu știu cine sunteți, executor sau avocatul nu am idee. Eu nu am de gând să-i achit nici-un leu persoanei date, adică eu am cardul la fata asta mai mare și eu când pot și cât pot atunci le transmit bani, adică cred că este și dovadă. Asta-i situația, eu nu am de gând să-i achit niciun leu, nu știu care-i chestia, dar nu am de gând să achit persoanei nici-un leu. EU am cardul la fetele mele pe care eu le depun bani, eu am toate dovezile, da, așa vă mulțumesc că vă faceți lucrul. Vă doresc o zi bună și nu am de gând să mă prezint nicăieri.

Vă spun din start eu nu am de gând să umblu cu așa specii pe drumuri, eu am probleme mult mai mari, dar de copii eu am grijă, adică „„ totul depinde cum ea îmi dă voie să vorbesc cu dânșii, nu mai zic de văzut, asta-i situația. Vă doresc o zi bună și la revedere’’.

La procedura de conciliere stabilită pentru data de 01.12.2025 ora 11:00, s-a prezentat doar creditorul urmăritor, debitorul și/sau reprezentantul acestuia, nu s-a prezentat, cu toate că părțile au fost înștiințate legal, fiind informați despre obligația de a se prezenta la concilierea stabilită.

În legătură cu faptul că debitorul n-a executat cerințele documentului executoriu n-a achitat la contul executorului judecătoresc, dar nici n-a prezentat altă dovadă de executare, în termenul stabilit, în conformitate cu alin. (3)/2, art. 60 Cod de executare al RM, s-a dispus continuarea procedurii de executare expediind părților copia prezentei încheieri, însoțită de borderoul de calcul al altor cheltuieli de executare, mențiunea că, suma acestora care urmează a fi încasată de la debitor, se va stabili ulterior în condițiile legii.

În condițiile art. 63 alin. (1) Cod de executare, în scopul asigurării executării documentului executoriu sus-menționat, prin încheieri și în vederea respectării prevederilor art. 90 C. Ex. privind consecutivitatea urmăririi bunurilor, s-a dispus aplicarea sechestrului în limita sumei urmărite asupra mijloacelor bănești de la conturile debitorului; în adresa Agenției Servicii Publice, Departamentul înmatriculare a mijloacelor de transport și calificare a conducătorilor auto, s-a dispus aplicarea interdicțiilor de înstrăinare asupra mijloacelor de transport, iar în adresa Departamentului Cadastru, asupra bunurilor imobile ce aparțin cu drept de proprietate debitorului.

Întru stabilirea posibilității executării documentului executoriu menționat și în scopul asigurării executării acestuia, au fost întreprinse un șir de acțiuni procedurale, potrivit Codului de Executare al R.M., însă debitorul se eschivează conștient de la executarea hotărârii. Până în prezent, debitorul nu a efectuat careva achitări în vederea stingerii creanței conform documentului executoriu vizat, iar bunuri ale debitorului n-au fost depistate ce pot fi urmărite în contul stingerii creanței.

Debitorul a fost citat în repetate rânduri, expediate somațiile în condițiile art. 67 Cod de executare, la adresa unde deține viza de reședință, adresa de e-mail, WhatsApp, cu obligația debitorului de a se prezenta la sediul executorului judecătoresc, pentru explicarea drepturilor și obligațiilor, inclusiv în vederea stabilirii tuturor circumstanțelor ce stau la baza neexecutării documentului executoriu, cât și în vederea declarării în scris, pe propria răspundere, executorului judecătoresc, toate veniturile, drepturile de creanță deținute și

bunurile sale, inclusiv cele care se află în proprietate comună pe cote-părți, în devălmășie sau care sunt gajate, precum și locul aflării lor, domiciliul/adresa de corespondență, acesta fiind preîntâmpinat în mod repetat despre prevederile art. 23 Cod de Executare privind consecințele neexecutării cerințelor executorului judecătoresc, cât și cu prevederile art. 318 Cod Contravențional al R.M. privind neexecutarea hotărârii instanței de judecată, art. 319 Cod Contravențional al R.M. privind neexecutarea obligațiilor prevăzute de Codul de Executare, fapt confirmat din materialele dosarului de executare.

În repetate rânduri a fost citat prin telefonogramă, expediate actele inclusiv prin intermediul aplicației mobile „Viber", WhatsApp/e-mail, însă acesta n-a executat cerințele documentului executoriu, cerințele executorului judecătoresc, se eschivează de la achitarea datoriei, de la declararea bunurilor conform prevederilor art. 44 alin. (3) C. Ex., cât și despre declararea vizei de domiciliu conform art. 68 C. Ex. al R.M., cu toate că i-au fost comunicate și telefonic prevederile art. 318 Cod Contravențional al R.M. privind neexecutarea hotărârii instanței de judecată, art. 319 Cod Contravențional al R.M. privind neexecutarea obligațiilor prevăzute de Codul de Executare, discul convorbirilor telefonice anexat la procedura de executare.

În legătură cu faptul că debitorul până în prezent nu a executat cerințele documentului executoriu, nu îndeplinește cerințele executorului judecătoresc în cadrul procedurii de executare și împiedică executarea documentului executoriu, cât și nu comunică executorului judecătoresc viza de domiciliu și/sau despre schimbarea acestuia, repetat s-a solicitat debitorului să execute documentul executoriu, să declare în scris, pe propria răspundere, toate veniturile, drepturile de creanță deținute și bunurile sale, inclusiv cele care se află în proprietate comună pe cote-părți, în devălmășie sau care sunt gajate, precum și locul aflării lor, domiciliul/adresa de corespondență, fiind citat pentru data de 02.02.2026, ora 12:00, la sediul executorului judecătoresc, solicitându-i debitorului să fie însoțit de către avocat, întru în vederea examinării chestiunii privind sancționarea acestuia în condițiile art. 318, 319 Cod Contravențional, art. 320 Cod Penal, după caz, fiind preîntâmpinat repetat despre prevederile art. 44 alin. (3) Cod de Executare al R.M., cât și cu prevederile art. 318 Cod Contravențional al R.M. privind neexecutarea hotărârii instanței de judecată, art. 319 privind neexecutarea obligațiilor prevăzute de Codul de Executare, scrisoarea expediată în condițiile art. 67 C. Ex. al R.M. la adresa unde deține viza de reședință și adresa indicată în documentul executoriu/adresa de e-mail, fapt confirmat prin avizul de recepție anexat la dosarul de executare.

Reieșind din faptul că debitorul se eschivează de la executarea documentului executoriu, nu execută documentul executoriu, nu se prezintă la biroul executorului judecătoresc, pentru declararea bunurilor mobile și a veniturilor acestuia și pentru stabilirea modalității de executare, deoarece în urma aplicării măsurilor de asigurare a executării nu s-a stabilit că dispune de mijloace bănești, safeu individual, bunuri mobile și imobile, ce se înregistrează în registrele R.M., și datorită faptului că împiedică executarea documentului executoriu, consider necesară aplicarea sancțiunii contravenționale sub formă de amendă debitorului, aceasta se impune a fi aplicată, inclusiv, pentru a transmite în societate mesajul că legea trebuie respectată, aceasta fiind unica pârghie procesuală în măsură să dea eficiență principiilor enunțate în art. 2 din Codul contravențional, și anume, apărarea drepturilor și libertăților legitime ale persoanei, apărarea proprietății, ordinii publice, altor valori ocrotite de lege, în soluționarea cauzelor contravenționale, precum și va preveni săvârșirea de noi fapte contravenționale de către contravenient.

Acțiunile întreprinse de executorul judecătoresc întru executarea documentului executoriu sus-menționat nu au avut rezultat, din motivul că debitorul se consideră eligibil în fața legii, intenționat tergiversează executarea și nu execută hotărârea judecătorească, ceea ce duce la o eventuală condamnare a Republicii Moldova de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului (sau la repararea prejudiciului cauzat pe motivul nerespectării termenilor rezonabili la executare în temeiul Legii nr.87 din 21.04.201 1),

Astfel solicită aplicarea față de Preașca Mihail a sancțiunii sub formă de amendă în mărime de 60 unități convenționale.

Agentul constatator, executorul judecătoresc, Vladimir Bezede, în privința căruia a fost respectată procedura legală de citare, la examinarea cauzei nu s-a prezentat, însă prin cerere a solicitat examinarea în absența sa, motiv din care, instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Persoana în privința căreia a fost ponit procesul contravențional Preașca Mihail, care a fost legal citat despre locul, data și ora examinării cauzei, în ședință de judecată nu s-a prezentat, avizul returnându-se ,,nereclamat,, în virtutea cărui fapt, ținând cont de prevederile art. 455 alin. (3) Cod contravențional, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia.

În conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

Potrivit art. 374 Cod contravențional, procesul contravenţional este activitatea desfăşurată de autoritatea competentă, cu participarea părţilor şi a altor persoane titulare de drepturi şi de obligaţii, având ca scop constatarea contravenţiei, examinarea şi soluţionarea cauzei contravenţionale, constatarea cauzelor şi condiţiilor care au contribuit la săvîrşirea contravenţiei.

Cu întâietate, instanța reține că, pentru respectarea garanţiilor procedurale specifice în materie penală în ceea ce priveşte dreptul la un proces echitabil, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de art. 6 § 2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, instanța de judecată verifică legalitatea şi temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție.

Astfel, cu referire la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție, analizând cuprinsul acestuia prin raportare la cerințele prevăzute de lege sub sancțiunea nulității absolute de art.445 Cod contravențional instanța constată că dispozițiile legale în materie au fost respectate, iar procesul-verbal cuprinde toate mențiunile prevăzute de art. 443 din Codul Contravențional.

În urma studiului materialelor cauzei contravenționale în sensul constatării existenței sau inexistenței faptei contravenționale, instanța de judecată ajunge la ferma convingere că învinuirea înaintată este una pur formală şi bazată pe presupuneri.

La examinarea cauzei contravenționale, instanța de judecată va ţine cont de rigorile art. 458 din Codul Contravențional, care indică că, examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine, caracterul veridic al contravenţiei imputate, existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei, vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional, existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante, necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale, alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

În conformitate cu prevederile art. 7 din Codul Contravențional al RM, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu

respectarea normelor prezentului cod.

Norma art. 10 din Codul Contravențional al RM, specifică că, constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracţiunea, săvârşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională.

Conform art. 375 din Codul Contravențional al RM: (1) Persoana acuzată de săvârşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. (2) Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. (3) Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvârşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional. Reieșind din normele vizate, dar şi analizând circumstanțele cauzei contravenţionale, instanța de judecată remarcă faptul că agentul constatator, executorul judecătoresc, nu a acumulat probe suficiente şi verosimile întru susținerea actului de constatare și propunerii de sancționare.

Cu referire la circumstanțele faptice, instanța de judecată reține că, prin hotărârea nr. 2- 15276/24 din 31 martie 2025 emis de Judecatoria Chișinau (sediul Centru) privind încasarea de la Mihail Preașca în beneficiul Ingăi Lujan cheltuielile de judecată suportate cu titlu de asistență juridică în sumă de: 6000 (șase mii) lei.

Prin încheierea nr. 009-131/25 din 13.11.2025, s-a intentat procedura de executare în temeiul documentului executoriu nr. 2-15276/2024.

Prin încheierea nr. 009-131/25 din 13.11.2025, s-a aplicat măsuri de asigurare executorii în privința lui Preașca Mihail.

Potrivit încheierii din 13.11.2025, s-a dispus anunțarea în căutare a mijlocului de transport, astfel s-a aplicat interdicția de înstrăinare a mijloacelor de transport înregistrate cu drept de proprietate după debitorul Preașca Mihail și anume mijlocul de transport de model Citroen Berlingo și Viper VM200-R2.

Potrivit informației despre contribuabil, Preașca Mihail dispune de conturi bancare, fără a avea careva mijloace financiare pe acestea.

În continuare, prin încheierea din 01.12.2025 s-a dispus continuarea procedurii de executare, obligând executorul să execute documentul executoriu și să declare în scris pe propria răspundere toate veniturile și bunurile sale.

Totodată, potrivit informației despre debitor, ultimul nu dispune de careva venituri precum și plăți sociale.

La stabilirea existenței sau inexistenței faptei contravenționale, instanța de judecată reține că, în sensul art. 318 alin. (1) din Codul Contravențional, obiectul juridic nemijlocit al contravenției vizate îl constituie relațiile sociale referitoare la buna desfășurare a activității de serviciu a organelor administrației publice, organelor de drept şi a altor organe de stat, iar obiectul juridic special îl constituie relațiile sociale cu privire la prevenirea neexecutării sau eschivării de la executare a hotărârii de judecată.

Latura obiectivă a contravenției se realizează prin acțiune sau inacțiune. Acțiunea se manifestă prin împotrivirea persoanei obligate să execute hotărârea judecătorească care se exprimă oral sau în scris, iar inacțiunea persoanei poate fi exprimată prin ne întreprinderea acțiunilor necesare pentru executarea hotărârii judecătorești, considerând că hotărârea nu este corectă, legală etc.

Latura subiectivă a contravenției imputate se realizează prin intenție directă, astfel ca

făptuitorul să conștientizeze că prin acțiunile sau inacțiunile sale nu execută intenționat sau se eschivează de la îndeplinirea hotărârii instanței de judecată și dorește acest rezultat. Motivele neexecutării intenționate nu influențează la încadrarea faptei.

Prin prisma stabilirii existenței sau inexistenței laturii subiective a contravenției, instanța de judecată reține că, răspunderea contravențională în temeiul art. 318 alin. (1) din Codul contravențional, pentru neexecutarea intenționată sau eschivarea de la executare a hotărârii instanței de judecată, trebuie să fie condiționată de îndeplinirea anumitor proceduri cu privire la executarea acestei hotărâri. În acest sens, după ce hotărârea judecătorească rămâne definitivă sau în cazul executării imediate a acesteia, urmează a fi intentată procedura de executare a hotărârii.

În cazul dedus judecății, instanța de judecată evidențiază că, la materialele cauzei, în susținerea învinuirii, nu există nici o probă care ar confirma îndeplinirea unor proceduri concrete privind executarea hotărârii și rezultatele acestor acțiuni care să ateste că persoana ar dispune de careva mijloace financiare, însă refuză sau se eschivează de la achitarea datoriei, pentru ca, subsidiar, în baza acestora, instanța să poată stabili intenția făptuitorului Preașca Mihail de comitere a contravenției prevăzute de art. 318 alin. (1) din Codul Contravențional.

Or, atât potrivit circumstanțelor faptice stabilite de către executorul judecătoresc Vladimir Bezede în procesul-verbal cu privire la contravenție, cât și potrivit înscrisurilor anexate în scopul probării învinuirii, se poate deduce doar circumstanța existenței unei datorii, dar în nici un caz nu poate fi constatată intenția eschivării sau neexecutării intenționate, pentru dovedirea căreia, executorul judecătoresc urma în mod obligatoriu să prezinte probe relevante cu referire la posibilitatea debitorului de a achita datoria la care a fost obligat prin hotărârea instanței de judecată.

Instanța reține ca fiind elocvente speței prevederile art. 23 alin. (1) din Codul de executare, potrivit cărora, în cazul în care acțiunile (inacțiunile) cu elemente ale contravenției ale persoanelor care, fără motive justificative, nu îndeplinesc cerințele executorului judecătoresc sau împiedică executarea documentului executoriu, executorul judecătoresc întocmește un proces-verbal cu privire la contravenție, pe care îl înaintează spre examinare instanței de judecată. În cazul în care aceste acțiuni conțin elemente ale infracțiunii, executorul judecătoresc expediază materialele organelor de urmărire penală.

La acest aspect, instanța de judecată va face trimitere la Decizia Curții Constituționale privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din art. 320 alin. (2) din Codul penal (neexecutarea hotărârii instanței de judecată), care în pct. 28 a menționat că, „practica judiciară demonstrează că, atunci când persoana este învinuită de neexecutarea unei hotărâri judecătorești, trebuie probată posibilitatea reală a persoanei de a executa hotărârea în discuție”.

Așa fiind, pentru ca să poată fi constatată intenția directă a persoanei privind neexecutarea intenționată a hotărârii instanței de judecată, prioritar, trebuie să fie constatată posibilitatea reală de a executa această hotărâre, și, pe cale de consecință, împotrivirea, cu rea-voință, a persoanei, de a purcede la executare.

La caz, instanța de judecată constată că, o mare parte din circumstanțele descrise de către executorul judecătoresc în procesul-verbal cu privire la contravenție nu au nici un suport probator.

Mai mult decât atât, la descrierea circumstanțelor de fapt în procesul-verbal cu privire la contravenție, executorul judecătoresc a consemnat că, în urma tuturor acțiunilor întreprinse pe marginea procedurii de executare, careva efect în executarea documentului executoriu nu

s-a stabilit, instanța de judecată atestând în această privință că, în lipsa mijloacelor financiare suficiente pe cardurile bancare, aceste acțiuni ale executorului judecătoresc nici nu puteau să fie succedate de vreun rezultat, agentul constatator urmând să întreprindă alte măsuri care să confirme ipoteza sa precum că debitorul Preașca Mihail ar dispune de careva mijloace financiare, și cu toate astea s-ar eschiva de la executarea obligațiunilor sale în temeiul unei hotărâri judecătorești.

Într-o altă ordine de idei, instanța de judecată stabilește lipsa la materialele cauzei vre-un înscris care ar confirma posibilitatea reală a persoanei în privința căreia a fost întocmit procesul contravențional Preașca Mihail de a executa hotărârea instanței de judecată integral.

Prin urmare, în cadrul procesului contravențional, agentul constatator nu a anexat nici o probă care ar confirma că făptuitorul a avut careva bunuri, dar intenționat le-a înstrăinat sau are bunuri care îi aparțin, dar nu sunt înregistrate pe numele lui, sau că acesta ar deține careva venituri suficiente însă intenționat nu achită datoria, ceea ce ar demonstra posibilitatea reală de a executa această hotărâre, și, pe cale de consecință, împotrivirea, cu rea-voință, a debitorului Preașca Mihail, de a purcede la executarea hotărârii instanței de judecată.

Instanța elucidează că, este cert că hotărârile și sentințele judecătoreşti au caracter obligatoriu, iar dreptul la un tribunal garantat de articolul 6 alin. (1) din Convenţie ar fi iluzoriu, dacă ordinea juridică internă a unui stat contractant ar permite ca o hotărâre judecătorească definitivă şi obligatorie să rămână inoperantă în detrimentul unei părţi, însă în cazul de față, executorul judecătoresc nu a întreprins suficiente măsuri în sensul executării actului judecătoresc, cum ar fi ieșirea la fața locul, pentru a verifica existenta la domiciliul debitorului a bunurilor pasibile vânzării silite, măsuri care ar dovedi depunerea efortului în vederea executării efective a documentului executoriu, precum nici nu a prezentat probe care ar confirma comiterea faptei contravenționale în forma stabilită de către legiuitor, prin dovedirea fără echivoc, prin probe concludente, pertinente și utile a conjuncturii neexecutării intenționate sau eschivării de la executare a hotărârii instanței de judecată prin care s-a dispus încasarea datoriei.

Așadar, prin prisma circumstanțelor dezvăluite supra, instanța de judecată conchide că, în speță, lipsește intenția directă a făptuitorului Preașca Mihail în comiterea contravenției prevăzute de art. 318 alin. (1) din Codul Contravențional, de altfel, în ședința de judecată nu s-a constatat voința făptuitorului de a săvârşi fapta contravențională.

În conformitate cu jurisprudenţa relevantă a Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăţia inculpatului prin adoptarea unor soluţii motivate.

Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil: „în cazul în care instanţele judecătoreşti naţionale se abţin de a da un răspuns special şi explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părţii care le-a formulat posibilitatea de a şti dacă o anumită susţinere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil (Boldea v. România, 15 februarie 2007, §30).

La caz, instanța de judecată reține nu se identifică elementul esențial – intenția de eschivare sau neexecutare a hotărârii instanței de judecată, fiind astfel niște împrejurări care impun încetarea procesului contravențional din motiv că nu există faptul contravenției.

Așadar, cu privire la contravenția a cărei comitere a fost reținută în sarcina lui Preașca Mihail, instanța a observat că în cauză nu s-a făcut dovada veridicității situației de fapt reținute în procesul-verbal de contravenţie constatată de către agentul constatator în partea existenței laturii subiective, prin probe certe şi de netăgăduit, astfel încât în favoarea persoanei

în privința căreia a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție acționează principiul *in dubio pro reo*.

În lumina jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţa reţine că acesta este un principiu complementar prezumţiei de nevinovăţie. Înfăptuirea justiţiei cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunţă, pe probabilităţi, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă.

De altfel, potrivit art. 375 alin. (3) din Codul Contravențional al RM, toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condițiile legii trebuie apreciate în favoarea persoanei învinuite.

După prevederile art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul Contravenţional al RM, în cazul în care se constată că nu există faptul contravenției, instanţa încetează procesul contravenţional.

Respectând principiul contradictorialității procesului contravenţional şi limitele judecării cauzei, cercetând şi apreciind probele prezentate în şedinţa de judecată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, călăuzindu-se de lege, instanţa de judecată concluzionează că, în ședința de judecată nu a fost dovedită fapta contravenţională specificată la art. 318 alin. (1) din Codul Contravenţional al RM imputată lui Preașca Mihail, din care considerente, cu referire la dispoziția art. 461 coroborată cu cea a art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravenţional, procesul contravenţional respectiv necesită a fi încetat pe motiv că nu există faptul contravenţiei.

Pentru aceste motive, călăuzindu-se de prevederile art. art. 421, 441 alin. (1) lit. a), 442, 460, 461-462 din Codul Contravenţional, instanţa de judecată, –

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se încetează procesul contravenţional pornit în privința lui Preașca Mihail, învinuit în săvârșirea contravenției prevăzută de art. 318 alin. (1) Codul Contravenţional, pe temeiurile prevăzute la art. 441 alin. (1) lit. a) Codul contravenţional.

Copia hotărârii se remite pentru informare părților.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (*sediul Buiucani*).

Președintele ședinței,
judecător Renata Popescu-Balta